

Модернізація освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти
відповідно до тенденцій розвитку українського та світового ринків праці

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

26 лютого 2025 року

**ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. М.І. ПИРОГОВА**

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
26 лютого 2025 року

**Навчально-методична конференція
МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
м. Вінниця, 26 лютого 2025 року

У збірнику висвітлено проблеми розвитку академічної свободи та академічної відповідальності в умовах інтернаціоналізації вітчизняної медичної освіти та її інтеграції до європейського освітнього простору; відповідності освітніх програм тенденціям розвитку спеціальностей, вітчизняного і світового ринків праці; врахування галузевого й регіонального аспектів у визначенні цілей і програмних результатів навчання; стандартизації підготовки здобувачів вищої освіти; студентоцентрованого підходу та формування індивідуальної освітньої траєкторії майбутніх медичних фахівців; удосконалення внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти; розвитку кадрового потенціалу реалізації вітчизняних освітньо-професійних та освітньо-наукових програм.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

- пошук інформації за фахом і та ін.

Психофізіологічними механізмами читання є зорове сприйняття, внутрішнє промовляння, сегментування тексту, оперативна пам'ять, антиципація (чи ймовірне прогнозування), довготривала пам'ять, осмислення. В реальній комунікації механізми читання функціонують майже синхронно.

Психофізіологічну основу читання складають операції зорового сприйняття тексту і його розуміння. При читанні інформація поступає до читача через зоровий канал, тому вирішальну роль виконують зорові відчуття, які спричиняють дію внутрішнього моторного/мовленнєворухового аналізатора. Завдяки цьому читання супроводжується *внутрішнім промовлянням*, яке стає повним, розгорнутим мовленням при читанні вголос. Людина, яка читає мовчки, про себе, неодмінно чує те, що вона читає, тому слухові відчуття також є обов'язковим елементом читання. Ці відчуття дають можливість контролювати правильність власного читання, проте вони не відіграють домінуючої ролі, а підпорядковуються названим вище відчуттям.

Подібно іншому виду рецептивної діяльності – аудіюванню, читання базується на розпізнаванні мовних одиниць письмового тексту. В залежності від міцності засвоєння мовного матеріалу та рівня сформованості механізмів зорового сприймання процес розпізнавання може здійснюватися швидко й безпосередньо, або в уповільненому темпі з елементами пригадування.

З психологічної точки зору процес сприймання та розуміння тексту безпосередньо пов'язаний з *осмисленням і пам'яттю*. Сприймаючи текст, читач виділяє в ньому окремі ланки, які є для нього найбільш суттєвими, і синтезує ці ланки в єдине ціле. Пам'ять при цьому – оперативна і довготривала – допомагає мисленню.

Сприймання інформації та її осмислення зрілим читачем здійснюється одночасно. Ці складники процесу читання нерозривно пов'язані між собою: від якості сприймання залежить характер і рівень розуміння тексту, його повнота, глибина і точність.

Лепетан І.М.

ІНТЕГРАЦІЯ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ДЛЯ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ В ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я

Сучасні виклики у сфері охорони здоров'я вимагають підготовки висококваліфікованих менеджерів, які володіють як теоретичними знаннями, так і практичними навичками. Інтеграція науки та практики в освітньому процесі є важливою умовою для створення ефективної системи управління медичними закладами. У зв'язку з постійними змінами в технологіях, методах лікування, фінансуванні та організації медичних послуг, важливо, щоб здобувачі отримували не лише теоретичні знання, але й практичні навички для управління закладами охорони здоров'я.

Інтеграція наукових досягнень та практичних аспектів дозволяє забезпечити здобувачів вищої освіти актуальними знаннями та вміннями для вирішення реальних проблем, що виникають у сфері охорони здоров'я. Це підвищує конкурентоспроможність майбутніх менеджерів, адже вони стають

готовими до оперативного реагування на виклики, що постають перед медичними установами, а також здатні впроваджувати інновації в управлінські практики. Важливість цього підходу зростає в умовах інтеграції цифрових технологій, реформування системи охорони здоров'я, та постійного підвищення вимог до якості медичних послуг.

Інтеграція науки і практики має вирішальне значення для розвитку суспільства, економіки та освіти. Вона забезпечує:

1. Підвищення якості освіти. Синтез теоретичних знань із реальними управлінськими кейсами дозволяє здобувачам глибше розуміти актуальні проблеми в галузі охорони здоров'я.

2. Розвиток практичних компетенцій. Завдяки практико-орієнтованому навчанню майбутні менеджери отримують навички, необхідні для вирішення реальних завдань: стратегічне планування, управління ресурсами, організація роботи персоналу тощо.

3. Зміцнення зв'язку між освітніми установами та медичними закладами. Співпраця між університетами та закладами охорони здоров'я сприяє підготовці фахівців, які відповідають потребам ринку праці.

Методи інтеграції науки та практики в освітньому процесі для майбутніх менеджерів охорони здоров'я можуть бути різноманітними, зокрема вони включають як освітні, так і практичні підходи, що сприяють кращому поєднанню теоретичних знань з реальними умовами медичної діяльності. До ключових методів можна віднести такі:

1. *Кейсові методи.* Використання реальних або змодельованих ситуацій з практики медичних установ для навчання здобувачів. Це дає можливість майбутнім фахівцям розв'язувати конкретні управлінські проблеми, приймати рішення на основі доступної інформації, та оцінювати наслідки своїх рішень. Кейсові методи активно використовуються у курсах з менеджменту охорони здоров'я, управління проєктами, етики та законодавства у медицині.

2. *Стажування та практики.* Інтеграція наукових знань через безпосередню участь здобувачів у професійній діяльності. Це можуть бути як короткострокові, так і довгострокові стажування в медичних установах або державних органах охорони здоров'я. Такий досвід дозволяє здобувачам працювати в реальних умовах, вирішуючи практичні завдання, а також отримувати безпосередній зворотний зв'язок від практикуючих фахівців.

3. *Науково-дослідницька діяльність.* Здобувачі можуть брати участь у наукових дослідженнях, що проводяться у співпраці з медичними установами. Це дозволяє їм застосовувати теоретичні знання для вирішення актуальних проблем охорони здоров'я, таких як покращення ефективності управління ресурсами, аналіз здоров'я населення або дослідження інновацій у медицині.

4. *Партнерства з медичними установами.* Співпраця навчальних закладів з медичними закладами, які виступають партнерами у впровадженні практичних занять. Це можуть бути спільні проєкти, навчальні модулі, спеціалізовані тренінги, а також виконання досліджень, що мають конкретне практичне застосування.

5. *Моделювання та симуляції.* Використання спеціалізованих програм для моделювання управлінських ситуацій у системах охорони здоров'я, де

здобувачі можуть моделювати ситуації, такі як кризові ситуації в лікарнях, управлінські рішення в умовах обмежених ресурсів тощо. Це дозволяє здобувачам тренувати критичне мислення та навички ухвалення рішень.

6. *Гостьові лекції та майстер-класи.* Залучення практиків та експертів з медичних установ або організацій охорони здоров'я для проведення лекцій, тренінгів чи майстер-класів. Це дозволяє здобувачам отримувати актуальні знання від тих, хто безпосередньо працює в галузі, а також отримувати відповіді на практичні питання.

7. *Проблемно-орієнтоване навчання.* Цей метод передбачає навчання через вирішення реальних або змодельованих проблем, що дозволяє здобувачам працювати в групах для пошуку оптимальних шляхів вирішення конкретних завдань. Проблемно-орієнтоване навчання особливо ефективно розвиває критичне мислення та навички роботи в команді, що є важливим у менеджменті охорони здоров'я.

8. *Інтердисциплінарні проєкти.* Впровадження проєктів, які об'єднують знання з різних галузей, таких як економіка, право, медичні науки та управління. Це дозволяє здобувачам з іншими спеціальностями працювати разом над вирішенням комплексних проблем, які можуть виникати в організації та управлінні медичними установами.

Кожен із цих методів дозволяє поєднувати теоретичні знання з практичним досвідом, що є основою ефективної підготовки майбутніх менеджерів охорони здоров'я до роботи в реальних умовах медичних установ.

Таким чином, інтеграція науки та практики в освітньому процесі для майбутніх менеджерів охорони здоров'я є ключовою умовою для підготовки висококваліфікованих спеціалістів. Розвиток співпраці між освітніми установами та медичними закладами, впровадження інноваційних методів навчання та підтримка практико-орієнтованих програм сприятиме покращенню якості медичних послуг та ефективності управління у сфері охорони здоров'я.

Лисенко Д.А., Бондарчук С.В.

АКТУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ КЛІНІЧНИМ ДИСЦИПЛІНАМ: СЬОГОДЕННЯ ТА ВИКЛИКИ

Сучасні умови навчання студентів медичних вищих навчальних закладів (ЗВО) мають суттєві ускладнення, спричинені спочатку епідемією Covid 19, а потім, повномасштабним вторгненням, що ускладнило проведення учбового процесу у звичному режимі. Адаптація навчального процесу до онлайн форми, зменшений доступ до клінічних баз зумовило необхідність створення нових підходів до засвоєння матеріалу, особливо на клінічних кафедрах, де гостро постає проблема формування клінічного мислення, вміння застосовувати отримані знання у практичній діяльності.

Наявні навчально-методичні матеріали не повністю задовольняють потребу сучасного навчального процесу, враховуючи зміщення акцентів підготовки, які мають бути адаптовані до змін, що продовжуються в системі охорони здоров'я України – цифровізація, постійне оновлення клінічних протоколів та настанов, безперервне навчання лікарів протягом всієї

Петрушенко В.В. Стратегія розвитку ВНМУ ім. М.І. Пирогова в контексті реформування та європейської стандартизації вищої освіти	3
Астахова О.В., Чайка Г.В. Використання симуляційних технологій у підготовці англомовних студентів-медиків: інноваційні підходи	4
Афанасюк О.І., Шмалій В.І. Вплив розвитку ринку праці в Україні під час війни на модернізацію медичних освітніх програм закладів вищої освіти	6
Баліцька О.П., Гайдай О.Д. Модернізація системи електронного навчання – як складова успішного освітнього процесу	7
Барало Р.П., Барало І.В. Уявлення про підготовку конкурентноспроможного лікаря на світовому ринку праці	8
Беднарчик Т.Р., Беднарчик М.В. Викладання сучасного курсу «Етика та деонтологія в медицині»	9
Белік Н.В., Борейко Т.І., Шаповал О.М., Рокунець І.Л., Очеретна О.Л., Власенко О.В. Оновлення освітніх програм щодо наявності питань, які висвітлюють фактори ризику, пов'язані із гендерними особливостями людини, на кафедрі нормальної фізіології	11
Белов О.О., Пшук Н.Г. Модернізація освітніх програм здобувачів вищої освіти за спеціальністю «Медична психологія» в умовах воєнного часу	12
Беляєва Л.Г., Беляєв Е.В. Особливості підготовки інтернів в галузі стоматології в сучасних умовах	14
Беляєв Е.В., Прокопенко О.С. Інноваційні підходи до підготовки зубних техніків у контексті сучасної стоматології	14
Білик О. В., Гарник М. С., Ющенко Т. І. Практична складова в освіті фармацевта	15
Білик Я.С. Необхідність графічних технологій в освітньому процесі	17
Білоконна Н.С., Гармаш Л.Л. Модернізація методів роботи в закладах вищої медичної освіти з урахуванням вимог сьогодення	19
Бобело В. С. Тяглість українського конституційного процесу: спроба ретроспективного аналізу на прикладі законодавчих пошуків УЦР	20
Бобрук В.П., Злагода В.С., Балинська М.В. Пріоритети фармацевтичної освіти відповідно до тенденцій ринку праці України	25
Богомолів А.Є., Бондарчук О.Б., Корицька І.В. Використання технологій на базі штучного інтелекту в навчанні студентів медичного університету	26
Бондар С.А., Гармаш Л.Л., Дмитренко С.В., Пічкур О.М. Удосконалення викладання дерматовенерології у період реформування медичної галузі	27
Браткова О.Ю., Ваколюк Л.М., Сергета І.В. Міжнародний досвід адаптації до ринку праці: погляд на проблему у Німеччині в умовах сьогодення	28

Кулешов О.В., Жмудь Т.М., Мельник О.С. Діагностика психічних розладів у дітей	137
Кулешов О.В., Жмудь Т.М., Мельник О.С. Опитувальник SDQ у дітей	138
Кулик Л.Г. Модернізація викладання фтизіатрії здобувачам вищої освіти в умовах змін ринків праці в Україні та світі	139
Куц Б.О. Варіативність форм організації активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів	140
Кучеренко О.М., Чайка Г.В., Яремчук Л.В. Модернізація сексуальної освіти в Україні відповідно до сучасних тенденцій розвитку	141
Кучеренко О.М., Чайка Г.В. Впровадження сексуальної освіти у закладах вищої освіти України	142
Кушта А.О., Шувалов С.М. Аналіз та тенденції розвитку ринку праці у сфері стоматології з метою модернізації освітніх програм	143
Ланова Т. В., Матусевич Л. М. Застосування інтерактивних методів навчання під час вивчення української мови за професійним спрямуванням	144
Лациба В.П. Глобальний вимір української історії: виклики і перспективи	145
Лебідь Л.П. Навчання читанню іноземною мовою студентів-медиків	148
Лепетан І.М. Інтеграція науки та практики в освітньому процесі для майбутніх менеджерів в охороні здоров'я	149
Лисенко Д.А., Бондарчук С.В. Актуалізація навчання студентів клінічним дисциплінам: сьогодення та виклики	151
Лисенко С.А., Лисенко Н.М. Досвід гібридного викладання предмету онкології у студентів-медиків	152
Лисунець О.В., Дідик Н.В. Сучасні виклики щодо модернізації освітніх програм підготовки здобувачів вищої медичної освіти	154
Литвинюк О. П. Цифрові технології у підготовці медичних фахівців: від дистанційного навчання до віртуальної реальності	155
Лісовий М.І., Потоцька І.С. Професійна психологічна практика як можливість покращення якості та ефективності роботи з персоналом медичного закладу	156
Лобастова Т.В., Буран В.В. Модернізація освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти відповідно до тенденцій розвитку українського і світового ринків праці	158
Логвіненко В.А., Тихолаз В.О., Галунко Г.М., Франчук С.В., Поліщук Т.В. Впровадження вибіркової дисципліни «Вікова анатомія» в навчальний процес кафедри анатомії людини	159
Лопаткіна О.П., Галунко Г.М., Тихолаз О.В. Проблеми викладання анатомії людини в сучасних умовах	160
Лопаткіна О.П., Руцька І.А., Залевський Л.Л., Стельмашук П.О. Модернізація системи освіти щодо вимог сучасного суспільства	161
Мазур Н. В., Костюк М. І. Адаптація першокурсників до навчального процесу	163